

Bloody Blaster

Vaikka olenkin jo tällainen vanhempi stara, olen ajautunut peruuttamattomaan riippuvuussuhteeseen tietokoneista. Niin työssä kuin siviilissäkin. En pelaa ollenkaan enkä surfaile, mutta tietokonetta vaan tarvitsee joka päivä.

Sen paremmin tavaroiden valmistaminen kuin niiden myyntikään ei luonnista ilman tietokoneiden tukea. Nykyisin ei enää saada edes asiakkaan tilausta tuotantoketjuun ilman aatekoota.

Sama kotona. Elopainon kehityksestä, öljyn- ja sähkönkulutuksesta, ajoneuvojen kustannuksista ja muista kotitalouden asioista täytyy laatia taulukoita ja kuvaajia, jotta voisi arvioida mennyttä ja ennustaa tulevaa. Se on kivaa pelaamista.

Töissä virusten värkkääjät ovat muutamia kertoja aiheuttaneet melkoista tuskaa. Sen sijaan kotona olen jälkikasvuni kovan ammattitaidon ansiosta pärjännyt ilman murheita. Möröt ja madot ovat kopsahaneet muuriin tai, jos ovat päässeet pihan puolelle, ne on lätkäisty lättänäniksi kuin kärpäset. Ja vähän naureskeltu vielä päälle.

Mutta nyt läpi tuli tämä Blaster. Pirullisen niljakas toukka. Sen sai ensin tapettua, mutta sitten sen serkkuja alkoi tulla samasta reiästä peräjälkeen.

Nilkki ei pilannut eikä tuhonnut mitään. Kone vaan ei pysynyt toiminnassa kerralla kuin muutaman minuutin. Töitä ei saanut valmiiksi. Ei ehtinyt edes maksella laskuja.

Sain tarkat ohjeet, mitä suojaa pitää imuroida. Mutta koska tyhistettykin imurointi kesti sentään kymmenkunta minuuttia, kone ehti kaatua aina päivityksen aikana. Teki mieli jo iskeä lekalla mäsäksi koko toosa, hankkia uusi, ajaa varmuuskopiot sisään ja rakentaa oikea tiilimuuri koneen ja netin väliin niin, ettei edes radiosäteet pääsisi läpi.

No, onnistui se lopulta pieninä palasina. Sitten olikin jännää seurata, kun puolustuskyvyttömiä W32-tyyppisiä lieroja yritti sisälle. Niiltä napattiin sääliittä nirri pois. Kumma kuinka elottomista bittijonoista kehittyy niin kiehtovia juttuja.

Jenkeissä meni sähköt. Sikäläinen ministerikin jo kerkesi kertomaan, että meillä, maailman mahtavimmalla supervallalla on kolmannen maailman tasoa oleva sähköverkko. Paniko blasteri sielläkin peukalonsa pesään?

Suurin pankkimme joutui häpeään, kun ensi alkuun mitättömäksi matoseksi julistettu elukka sulki konttoreiden ovet.

Mikä saa fiksut ihmiset omistamaan elämänsä tietokonematojen suunniteluun, rakentamiseen ja levittämiseen? Eikö sellaisille löytyisi kunnollisia hyvin palkattuja työpaikkoja?

Luin aikoinaan, että suuri osa viruksista tulee Bulgariasta. Johtuuko se kenties siitä, että maan koko elämä on vielä niin sekaisin, etteivät taitavat ihmiset oikeasti saa työpaikkoja, vaan joutuvat pyhittämään tekemisen tarpeensa madoille.

pajen